

het Volksbelang

Liberaal Vlaams Tijdschrift
www.hetvolksbelang.be

nr 2 - Februari 2016
Jaargang 137
maandblad

“Te weinig Politie is tijdbom”

Tijdens een debat voor het LVV over het uitbesteden van veiligheidstaken aan de privésector, is gebleken dat de overheid dringend (nog) meer moet investeren in de politiediensten om de capaciteit op peil te houden. **Vincent Houssin**, ondervoorzitter VSOA-Politie, de grootste politievakbond in België, gaf een uitgebreide schets over de huidige situatie bij de Politie. “Er wordt nogal met cijfers gegooid”, zegt hij, “bijvoorbeeld de aankondiging van minister Jambon (van Binnenlandse Zaken - N-VA) om duizend politieagenten aan te werven”. Helaas is volgens de vakbondsman de realiteit op het terrein heel anders. “Momenteel zijn er bij de federale politie meer 2.000 voltijdse jobs te kort. De lokale politie heeft er 1.500 te weinig.”

De liberale vakbondsman is wel tevreden dat ook de politiek nu het gebrek aan voldoende investeringen in de politiediensten ontdekt heeft. “In het *Actieplan tegen terreur en radicalisering* dat Open Vld in december 2015 voorstelde, staat over dit gebrek letterlijk te lezen: “Dit is een tijdbom die onmiddellijk ontmanteld moet worden”, merkte Houssin op. Open Vld-kamerlid **Sabien Lahaye-Battheu** pleitte er tijdens het debat voor dat er eindelijk werk moet gemaakt worden van het uitbesteden van veiligheidstaken aan de privésector, zodat de Politie zich op haar taken kan concentreren.

Lees meer blz. 2, blz. 8 en 9.

Van de redactie
door **Bert Cornelis**

Investeren in het publieke goed

Het LVV-debat over het uitbesteden van veiligheidstaken aan de privésector heeft ons opnieuw op het ontbreken aan investeringszin van de overheid gewezen: er is een tekort aan politieagenten in ons land. Zelfs het uitbesteden van veiligheidstaken aan de privésector, wat nodig is, omdat politiemensen dan ingezet kunnen worden voor echte politie-opdrachten, zou dit tekort amper kunnen verhelpen. Er is een versnelling nodig om de ondercapaciteit bij de politiediensten aan te pakken. In het "Actieplan tegen radicalisme" van Open Vld wordt onomwonden over "een tijdbom" gesproken.

Nog pijnlijker is deze vaststelling omdat zij in tijden van terreurdreiging en angst voor aanslagen gemaakt wordt. De bevoegde ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie maken plannen, maar kunnen

vooral nog de publieke opinie niet echt overtuigen dat er voluit op veiligheid wordt ingezet. Open Vld-kamerlid Sabien Lahaye-Battheu liet verstaan dat minister Jan Jambon van Binnenlandse Zaken wel een tandje mag bijsteken als het over de uitbesteding van veiligheidstaken aan privébedrijven gaat. En aan tegenpruttelende coalitiepartner, de CD&V, gaf ze de even duidelijke boodschap dat die uitbesteding letterlijk in het regeerakkoord staat, wat toch het politiek contract is dat de coalitie moet uitvoeren.

De onderinvestering in de politiediensten duidt op een ruimer probleem: de overheid heeft de voorbije jaren door de besparingswoede alle nodige investeringen stilgelegd. Niet alleen het tekort aan politieagenten, maar ook het onderhouden van de eigen infrastructuur (wegen, tunnels, musea...) werden aan de kant van de besparingen geplaatst. De situatie is des te erger als die overheid nu met haar eigen mankementen wordt geconfronteerd.

Economisten als Paul De Grauwe zeggen en schrijven het al langer: de overheidsinvesteringen in België vertegenwoordigen nog amper 1,6 procent van het Belgisch binnenlands product (bbp), daar waar het EU-gemiddelde 2,2 procent van het bbp is. "Indien we het Belgisch investeringspeil op

het EU-niveau hadden gehouden, dan zouden we elk jaar 2,5 miljard euro meer investeren dan we vandaag doen", zegt de professor.

Volgens De Grauwe voerden opeenvolgende Belgische regeringen een politiek die tot de aftakeling van het publiek domein heeft geleid. Wat zijn de redenen? Overheden kiezen bij budgettaire operaties de weg van de minste weerstand, en dan kom je uit bij overheidsinvesteringen. Er wordt dan niet zozeer op lonen of pensioenen bespaard, omdat die

rechtstreeks in het vel van de kiezer snijden, maar wel op het publieke goed, waar er minder over gemord wordt.

Bovendien wint de opvatting steeds meer veld dat de privésector het altijd beter doet, en voor meer economische waarde zorgt. Wat de overheid doet, kost altijd meer,

en het is niet altijd zeker dat de kwaliteit daarom beter is, zo luidt het. Politici die op de eigen rekeningen besparen, zijnde deze van de overheid, menen goede punten te zullen krijgen, want ze besturen zuinig, zoals elke huisvader en -moeder dit zou doen, en de belastingen kunnen laag worden gehouden. De Grauwe heeft nog een derde reden: de rigide en weinig flexibele Europese regels bij investeringen fnuiken initiatieven van de overheid.

Liberalen hebben het altijd over de 'minimale' staat en de afbouw van het overheidsbeslag. Dat zijn nobele doelen, maar ze mogen niet tot een verloedering van die overheid leiden. Liberalen moeten bezorgd zijn om een goede overheid. Ze moeten de noodzaak van een "efficiënte" overheid erkennen. Voor liberalen, die opkomen voor de vrijheid van het individu, mag de overheid niet afzijdig blijven wanneer het individu in zijn comfort, zijn veiligheid, zijn rechten en vrijheid wordt aangetast en zich onvoldoende kan ontplooien.

Vandaar dat verstandig investeren in het publieke goed sterk is aan te bevelen.

"Liberalen hebben het altijd over de 'minimale' staat en de afbouw van het overheidsbeslag. Dat zijn nobele doelen, maar ze mogen niet tot een verloedering van die overheid leiden."

MENU'S UIT DE COLLECTIE VAN HET LIBERAAL ARCHIEF

Aan tafel!

Tot 8 april 2016 loopt in het Liberaal Archief te Gent de tentoonstelling *Aan Tafel!* – menu's uit de collectie van het Liberaal Archief.

In het Liberaal Archief wordt meer dan tien kilometer archief bewaard van liberale personen en verenigingen. In heel wat van die archieven zitten fraaie en soms verrassende menukaarten, waarvan nu een staalkaart te zien is in de Blauwe Zaal van het Liberaal Archief.

De meeste menu's verwijzen naar een bijzondere gebeurtenis, een huldeviering van een persoon of een vereniging, een herdenking, een jubileum of een jaarlijks terugkerend feest.

Liberalen zijn Bourgondiërs

Belgen staan bekend als echte Bourgondiërs. Geen gelegenheid die ons niet aanzet tot lekker eten en drinken, en uitgebreid

tafelen. De geserveerde maaltijden zijn zeer feestelijk en wijken af van het eten van alle dag, zeker in de 19de eeuw. Soep ontbreekt op weinig menu's. Bij de voorgerechten is het koninginnenhapje zeer populair, en bij de hoofdgerechten scoren bereidingen met kip en rundsvlees heel hoog. Bij het dessert is er altijd "ooft" (fruit) en taart in alle mogelijke varianten.

De tentoongestelde menu's zijn slechts een "hapje" uit veel rijkere archieven die op het Liberaal Archief bewaard worden. Er zijn veel menukaarten te vinden in archieven van verenigingen zoals het Van Crombrughe's Genootschap uit Gent, afdelingen van het Willemsfonds of in het archief van 200 jaar verenigingsleven te Wetteren.

Smaakmakers

Menu's werden ook soms ingeplakt in verslagboeken, zoals deze van de Gentse Laurentkring Geluk in 't Werk, en de Vrije Werkersbond van Oudenaarde.

Menukaart voor een banket ter ere van Julius Hoste sr.

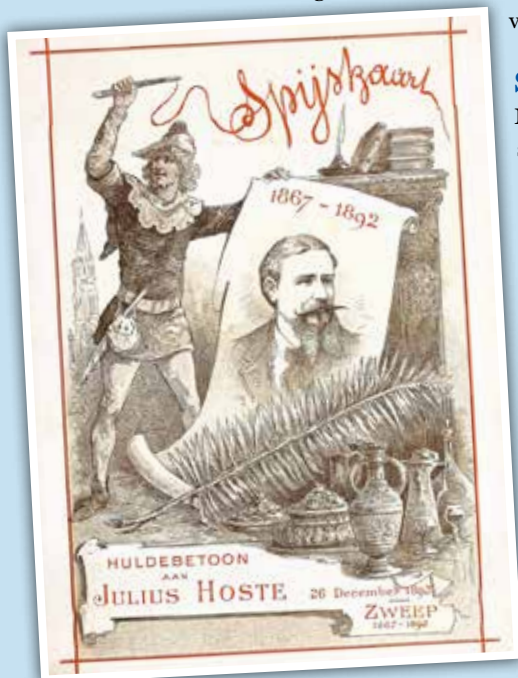
Menu ingeplakt in het verslagboek van de Gentse Laurentkring Geluk in 't Werk.

Menukaarten kunnen ook getuigen van belangrijke momenten uit een politieke carrière, zoals in het archief van minister van Staat Omer Vanaudenhove. En ook in foto-archieven zoals dat van de familie Buysse-Ver-

schoore zijn menukaarten te vinden.

Het Liberaal Archief hoopt dan ook dat deze menu's voor de bezoekers een "smaakmaker" zijn om met deze archieven kennis te maken.

Info: De tentoonstelling is elke werkdag gratis te bezoeken tussen 9 en 17 uur, in het Liberaal Archief, Kramersplein 23 te 9000 Gent. Ook wie meer wil weten over de vermelde verenigingen en archieven, kan steeds met het Liberaal Archief contact opnemen door even te bellen (09/221.75.05) of te mailen (info@liberaalarchief.be), of een kijkje te nemen op www.liberaalarchief.be

Kamerdebat

Open Vld-fractie leider Patrick Dewael wil een debat in de Kamercommissie voor de Herziening van de Grondwet over het karakter van de staat en de fundamentele grondwaarden van de samenleving. In een brief aan commissievoorzitter Peter De Roover vraagt hij een "inleidend verslag op parlementair initiatief". Het bureau van de commissie zal zich hierover buigen, besloot de commissie.

Volgens Dewael is 2015 "op verschillende manieren een kantelmoment geweest voor de bewustwording dat onze maatschappij nood heeft aan een diepgaand debat over wat ons bindt in dit land: over waar onze rechten en vrijheden op gebaseerd zijn, over de rol van de democratie, over de rechtsstaat". Hij verwijst ook naar de asiel- en migratiecrisis die vorig jaar startte. De nieuwkomers brachten niet alleen hun talenten mee, maar ook hun eigen identiteit, aldus de Open Vld'er. Hij vindt het nodig om in de diverse samenleving elementen te zoeken die ons binden en waar we elkaar aan kunnen houden.

Het probleem dat zich volgens Patrick Dewael stelt, is dat de grondwaarden van onze samenleving wel impliciet in de grondwet vervat zitten, maar onvoldoende herkenbaar en duidelijk zijn voor alle medeburgers. "Die normen en waarden zijn universeel en seculier, opdat iedereen er zich in zou kunnen herkennen. We mogen dus ook niet aarzelen deze expliciet te benoemen in onze meeste fundamentele wet, de grondwet", luidt het in de brief.

Patrick Dewael stelt voor een reeks hoorzittingen te houden of adviezen van experts in te winnen om antwoorden te vinden op vragen zoals: in hoeverre is de scheiding tussen geloof en staat in de Grondwet voldoende duidelijk? In hoeverre kan in de grondwet worden bepaald dat de wet altijd over een religieus of levensbeschouwelijk voorschrift staat? Wat zijn de fundamentele grondwaarden van de samenleving? Hoe kunnen zij uitdrukkelijker naar voren worden gebracht in onze grondwet.

NVDR. Intussen is beslist dat de Kamer zal starten met het voorstel van Patrick Dewael. Acht parlamentsleden van Open Vld, CD&V, sp.a, N-VA, PS, MR, cdH en Ecolo starten met hun werkzaamheden die tegen de zomer tot conclusies zouden moeten leiden.

INTERVIEW MET PATRICK DEWAEEL OVER DE SCHEIDING KERK EN STAAT:

“De overheid moet politiek en religieus neutraal en onpartijdig zijn”

Fundamentele waarden zoals de scheiding van kerk en staat en de gelijkheid tussen man en vrouw zijn voor ons zo vanzelfsprekend, dat we ze niet langer verdedigen. Patrick Dewael, de fractieleider van Open Vld in de Kamer, vindt dat een probleem. Omdat nieuwkomers vanuit hun religieuze overtuiging vaak een andere visie hebben over hoe we met elkaar omgaan. Daarom wil hij in de Kamercommissie voor de Herziening van de Grondwet een debat over onze fundamentele grondwaarden en hoe men die in de Grondwet kan verankeren.

Patrick Dewael pleit al langer voor een verankering van wat we de waarden van de verlichting noemen. Daaronder verstaan we de scheiding van kerk en staat, de vrijheid van meningsuiting, de gelijkheid tussen man en vrouw en het recht van zelfbeschikking. Andere partijen hadden daar weinig oren naar. Maar nu is volgens Patrick Dewael de tijd rijp om het debat te heropenen.

Waarom?

“Als gevolg van de terroristische aanslagen in Parijs met Brusselse connecties en de grote asiel- en migratiestromen zijn de geesten aan het rijpen. Ook en vooral in Franstalig België. Daar verzette men zich bijvoorbeeld lange tijd tegen verplichte inburgeringscursussen voor nieuwkomers en zette de PS – omwille van electorale redenen – vooral in op de snel-Belg-wet. Nu zijn ook daar verplichte inburgeringscursussen vanzelfsprekend. De rechtstreekse aanleiding voor mijn vraag is een interview in Le Soir met Laurette Onkelinx. Daarin stelde ze de vraag of het dragen van de hoofddoek in publieke functies niet moet bekeken worden.”

In Franstalig België verzette men zich lange tijd tegen verplichte inburgeringscursussen voor nieuwkomers en zette de PS – omwille van electorale redenen – vooral in op de snel-Belg-wet. Nu zijn ook daar verplichte inburgeringscursussen vanzelfsprekend.

Vindt u dat onze grondwaarden zoals de scheiding van kerk en staat en de gelijkheid tussen man en vrouw in het gedrang zijn?

“Onze basiswaarden zijn de waarden van de Verlichting waar onze samenleving op gebaseerd is. Ze geven aan hoe we met elkaar omgaan. De multiculturele diversiteit is een verrijking. Anderzijds kunnen we niet anders

Patrick Dewael: "Ons probleem is dat onze basiswaarden voor ons zo evident zijn, zo vanzelfsprekend dat we ze – ook omdat we tolerant willen zijn – niet meer verdedigen."

dan vaststellen dat onze basiswaarden op de proef worden gesteld. Omdat nieuwkomers vaak vanuit hun religieus gebonden waarden uitgaan. Voor hen zijn onze basisprincipes zoals de scheiding van kerk en staat of de gelijkheid tussen man en vrouw niet altijd even evident. Dat heeft al vaker tot botsingen geleid. Ons probleem is dat onze basiswaarden voor ons zo evident zijn, zo vanzelfsprekend dat we ze – ook omdat we tolerant willen zijn – niet meer verdedigen. Het gevolg daarvan kan zijn dat we straks het kind met het badwater weggoien. Dat kan nooit de bedoeling zijn. En daarom mijn pleidooi om onze basiswaarden te expliciteren en indien nodig nog meer in de grondwet te verankeren."

Maar die staan toch al in onze Grondwet.

"Er staat al veel in onze Grondwet. Maar de scheiding tussen "Kerk en Staat" staat er niet met zoveel woorden in."

U had het over botsingen. Aan wat denkt u dan?

"Drie voorbeelden. In veel Brusselse scholen met veel moslimjongeren worden lessen over de holocaust als problematisch ervaren. In veel gemeenten is er de vraag naar gescheiden zwembaduren voor mannen en vrouwen. En onlangs kon men in de kranten nog lezen dat

veel moslima zich niet durven kleden zoals ze dat graag zouden willen uit vrees voor familiale druk en afkeuring. Dit kan niet. We hebben te lang tegen dit alles gevochten om het nu weer los te laten."

Dat brengt ons bij de gevoelige discussie over de hoofddoek.

"Ik wil de hoofddoek helemaal niet verbieden. Iedereen heeft privé het recht op zijn geloofs-overtuiging en de uiting daarvan. Waar ik wel voor ben, is voor een verbod op alle religieuze symbolen voor medewerkers in een publieke functie die in contact komen met het publiek. Dan hebben we het niet alleen over de hoofddoek, maar ook over kruistekens, keppels en tulbanden. We schrijven dat best in de Grondwet in. Anders krijgen we school per school, stad per stad en overheid per overheid verschillende toepassingen. Onze overheid moet politiek en religieus neutraal en onpartijdig zijn."

Naar Frans voorbeeld waar de laïcité de l'état absoluut is.

"Het probleem met het woord 'laïcité' is dat het zich vertaalt als 'vrijzinnigheid'. Dat kan men zien als een filosofische overtuiging. Daar gaat het mij hier niet om. Ik herhaal,

iedereen heeft het recht op zijn politieke, religieuze of filosofische overtuiging. Waar het mij hier om gaat, is om de absolute neutraliteit van de staat die iedereen gelijk behandelt."

U heeft de commissie Herziening van de Grondwet in de Kamer gevraagd om uw voorstel te bespreken.

"Wat ik wil, is dat we in die commissie een voorafgaand inhoudelijk debat voeren over onze grondwaarden, dat we deskundigen horen en dat we kijken naar buitenlandse voorbeelden. Dat moet helpen om tot juiste conclusies te komen. Dat kan eventueel een verfijning van onze Grondwet zijn. Het finale opzet is dat onze basiswaarden van de Verlichting veilig worden gesteld, dat dit onze manier van samenleven is en dat iedereen zich daar aan moet houden. Men kan mijn vraag dus ook zien als een politiek signaal."

N-VA en CD&V waren niet meteen gewonnen voor uw voorstel.

"Omdat de discussie snel verengd werd tot de discussie over de hoofddoek. Daar is het mij helemaal niet om te doen. Wanneer ik uitleg waar het voor mij echt om gaat, dan willen ze wel meedenken. Bij de CD&V speelde nog iets anders mee. Zij vreesden dat dit eventueel ook zou leiden tot het in vraag stellen van de financiering door de overheid van scholen en welzijnsinstellingen met een katholieke achtergrond. Ik kan ze geruststellen. Ook dat is helemaal niet de bedoeling."

© Eric Donckier, Het Belang van Limburg, 16 januari 2016.

**PATRICK DEWAELE SPREEKT
OP WOENSDAGAVOND
23 MAART 2016 VOOR HET
LVV OVER DIT ONDERWERP.**

**LVV-LEDEN KRIJGEN NOG EEN
UITNODIGING MET MEER IN-
FORMATIE.**

Basisinkomen voor iedereen?

Op het jongste Open Vld-congres was één van de thema's waarover vrij geanimeerd werd gedebatteerd het idee om iedereen (ouder dan 18 jaar) een (onvoorwaardelijk?) basisinkomen te bezorgen. Voorlopig (?) kon het congres niet tot een conclusie komen en werd er als compromis afgesproken dat het wel een interessant idee was, maar dat het verder moest worden onderzocht.

Mark Bienstman
mbienstman@hotmail.com

Enerzijds op zijn financiële haalbaarheid en anderzijds of het wel voldoende zou bijdragen om een aantal (welke?) bestaande uitkeringen te vervangen en dus ook de burger meer (keuze-) vrijheid zou geven.

Gevoelig

Dat zo'n gevoelig thema niet direct tot een consensus zou leiden, hoeft niet te verwonderen: daarvoor was het principe te vaag geformuleerd en ook niet of nauwelijks verder onderbouwd, zodat de discussie (zowel vooraf op het internet forum als tijdens de debatten op het congres zelf) in alle mogelijke richtingen uitwaaierde. Maar ook op het terrein (in andere al dan niet Europese landen) wordt met dit concept in uiteenlopende richtingen geëxperimenteerd: zo willen sommige Nederlandse steden het basisinkomen gebruiken alleen om een aantal stedelijke tegemoetkomingen te vervangen; in Finland en Canada denkt men eerder aan een toepassing over het hele grondgebied. Dus het gevaar bestaat dat men al vlug naast elkaar praat.

Daarom is het nodig scherper aan te geven wat men precies bedoelt en (vooral) wat men precies beoogt. Bij deze een (beknpte) poging zoals wij het zien.

Welke zijn de vaststellingen die wij rond ons huidige sociaal systeem (in de meest ruime zin van het woord: dus RSZ en alle andere Federale, Gemeenschaps- en lokale programma's samen bekeken) kunnen en moeten maken?

Het systeem is enorm duur en legt een aanzienlijk beslag op de hier gerealiseerde welvaart (naargelang de "perimeter" die men hanteert, komt men al gauw tot meer dan 30% van ons BBP).

Duur, zwaar, ondoorzichtig

Het systeem is (door zijn veelheid aan "loketsen", tussenkommende organismen en administratieve "lagen", onderscheid werknemer - zelfstandige - ambtenaar - ...) ook beheersmatig heel zwaar en ondoorzichtig.

Het systeem is niet effectief: ondanks de enorme inzet van middelen leeft nog altijd 15 à 20% van onze bevolking onder of juist op de armoedegrens.

Door het naast elkaar bestaan van zoveel (totaal onafhankelijke) systemen en stelsels is het quasi niet mogelijk op een geconsolideerde manier te bepalen wie er nu (per saldo) gekregen of gegeven heeft aan het systeem (hoewel steeds meer onderzoeken aantonen dat het "Mattheus-effect" domineert: zij die het het minst nodig hebben, halen het meest uit het "systeem").

Om al deze (en nog andere) tekortkomingen weg te werken, vertrekt men best eerst van een blanco-blad en stelt men een aantal principes voorop, die daarna (stapsgewijs) in concrete actie kunnen worden vertaald. M.a.w., men moet eerst een duidelijk beeld hebben van waar men wil landen en dan pas kan men (geleidelijk) beginnen te hervormen.

Voor ons zijn die principes (minstens):

- **solidariteit:** de sterkste schouders dragen de zwaarste lasten en zij die de grootste noden hebben, worden bij prioriteit geholpen;

- **selectiviteit:** het heeft geen zin iedereen "iets" toe te stoppen. Op basis van objectieve criteria worden de schaarse middelen naar de meest hulpbehoevende georiënteerd;
- **om de keuzevrijheid van die "ontvangende" burger te vrijwaren,** wordt hulp zoveel mogelijk in cash (en dus zo weinig mogelijk "in natura") verleend (dus géén "gratis" openbaar vervoer....);
- net zoals het gros van de overheidsontvangsten Federaal en Centraal worden geïnd, gebeuren ook **alle tegemoetkomingen via hetzelfde kanaal** (alle andere programma's om preventief te voorkomen dat iemand in een "noodsituaties" terechtkomt of om achteraf daaraan te remediëren, gebeuren best wel op gemeenschaps of lokaal niveau);
- om "averechtse" herverdeling (het Mattheus-effect) zoveel mogelijk tegen te gaan, zal **het inkomen** (niet alleen uit arbeid, maar 'alle' bronnen van inkomen) **als leidraad worden gebruikt;**
- aan "rechten" zijn ook "plichten" verbonden: **hulp en/of bijstand is best niet onvoorwaardelijk** (er moet altijd een prikkel blijven bij het individu om zelf zijn lot (terug) in handen te nemen).

Consensus

Alleen als na een ruim debat een consensus is over deze (en wellicht nog andere) principes, heeft het zin om met meer concrete voorstellen naar voren te komen. Stof voor een volgend congres?

Patrick Conrad won onlangs de 18de editie van de Hercule Poirotprijs voor het beste misdaadverhaal (Moço). De opvallendste figuur uit de shortlist van vijf was echter de debutante Anne-Laure Van Neer. Nog geen koningin van de misdaad à la Agatha Christie of Ruth Rendell maar met haar eerste suspense 'Justine' een oogopener die kan tellen.

STERK DEBUUT VAN ANNE-LAURE VAN NEER

door John Rijpens

Het titelpersonage heeft niets te maken met de roemruchte Justine (die het slachtoffer is van een 'ogenschijnlijk' christelijke samenleving, van hypocrisie) van de Marquis de Sade, maar is een 75-jarige dametje dat een Vlaams politiekantoor binnenstapt "om een moord aan te geven".

Waanzinnig relaas

Consternatie bij de lokale politieinspecteur Verbeke, die verbijsterd luistert naar haar waanzinnig relaas. Justine neemt haar tijd om de motieven (want er zijn er méér dan één) uit de doeken te doen. Het verhoor duurt dan ook enkele dagen. Samen met de lezer vraagt Verbeke zich af of hij hier te doen heeft met een oude, dementerende vrouw of met een voor niets terugdeinende criminele.

Wat meteen vaststaat, is dat ons onschuldig uitzierende omaatje willens nillens de gevangenis in wil omdat zij anders het risico loopt in een woonzorgcentrum te belanden. Blijft natuurlijk de vraag wie onze Justine vermoord zou hebben. In principe komen er liefst zeven kandidaten in aanmerking om iets te maken te hebben met een 'ingreep' van Justine. Wij kunnen hier en nu vanzelfsprekend niet ont-hullen wie finaal het slachtoffer wordt – elke misdaadroman heeft nu eenmaal een slachtoffer, dader(s) en motieven nodig. Gaandeweg licht Justine tegenover haar ondervrager een tijp van de sluier.

Zoon Fred en zijn kattige vrouw Katja willen haar het meest richting bejaardeninstelling, al was het maar om van Justines bemoeienissen af te zijn. Justine van haar kant vindt Helena geen goede moeder omdat die als verpleegster met nachtdienst haar zontje gewoon aan zijn lot achterlaat. Tom, de vrijgezel, woont op de gegeerde benedenverdieping die Justine wil inpalmen omdat zij het beu is die vervloekte trappen op te moeten. De steeds kibbelende Bart en Kathleen zijn ook niet de ideale burens en vooral Bart moet het ontgelden nadat Justine hem betraaft heeft op iets verwerpelijks.

Geslaagde page turner

Omdat dit Van Neers suspenseromandebuut is, zijn debuutfoutjes onmiskkenbaar. Zo storen de vele herhalingen: inspecteur Verbeke wordt niet alleen zwak getekend, maar zijn gezeur over zijn vrouw en haar lekker stoofvlees werkt irritant. Net als het tientallen keren verwijzen naar de ideale verhoortech-nieken die 'geduldig', 'tactvol' en 'empatisch' moeten zijn. Gelukkig is Verbeke geen 'hard boiled flik', maar een doordeweekse, banale Vlaamse flik, en geen op de zenuwen werkende beterveter die als een te weinig getourmenteerde ondervrager en later onderzoeker wordt beschreven. Zijn kirrende voorwoord (de proloog) is banaal: "het verhaal mocht niet vergeten worden, dus schreef ik het op" en totaal overbodig. Van Neer zondigt ook door het citeren van een aantal 'toepasselijke' citaten die Justine opdist uit een schriftje van haar overleden echtgenoot.

Technisch pakt Van Neer de zaken professi-

oneel aan: wat Justine komt vertellen wordt cursief en in de ik-vorm weergegeven. De reacties van inspecteur Verbeke hierop zijn niet cursief, maar ook in de ik-vorm. Het betreft hier geen unieke vondst, maar het zorgt wel voor geestige reacties en onverwachte wendingen. Het aantal personages is beperkt en dat is maar goed ook omdat babbelkous Justine zich nauwelijks beperkingen oplegt in haar vertelzucht. Van Neers verhaal ontleent in detail veel van de alledaagse werkelijkheid. Ondanks de (onbedoelde?) humor is de intrige blijvend serieus en waarschijnlijk te nemen. Hoe ook: mooi debuit. Van Neer beschrijft puntig en boeiend het leven van een aantal bewoners in een van die moderne kleine appartementblokkjes.

Agatha Christie achterna

Op een bepaald moment gaat een en ander op een Agatha Christie lijken (iedereen kan het gedaan hebben en is dus verdacht) maar dat neemt niet weg dat we hier te maken hebben met een spannend beschreven intelligente plot. Het knappe van 'Justine' is dat Van Neer het vrij klein gegeven weet te promoveren tot een heldere plot door heel subtiel informatie te verstrekken. Het blijft natuur de vraag – maar dat in een cliché zo hoog als de basiliek van Edegem, waar het verhaal zich afspeelt – of Van Neer in een volgende roman kan bevestigen.

Anne-Laure Van Neer, *Justine*.
Uitg. Kramat, 2015; 310 blz.;
19,95 euro (foto: www.bill.be).

Overheidstaak of ook

De roep naar meer veiligheid wordt almaar groter. Meer maatregelen tegen terreuraanslagen kosten evenwel handenvol geld aan de overheid. Daarom wordt eraan gedacht om bepaalde veiligheidstaken uit te besteden aan de privésector. Open Vld-volksvertegenwoordiger Sabien Lahaye-Battheu en ondervoorzitter van de groep Politie bij de overheidsvakbond VSOA Vincent Houssin gingen voor het LVV in debat.

LVV-voorzitter Clair Ysebaert, Sabien Battheu en Vincent Houssin, na het debat (met dank aan Stefaan Reynaert).

OPEN VLD-VOLKSVERTEGENWOORDIGER SABIEN LAHAYE-BATTHEU:

“Uitbesteden, niet privatiseren”

Sabien Lahaye-Battheu is sinds 2014 lid van de Kamercommissie Binnenlandse Zaken. Zij is een specialiste als het gaat over het uitbesteden van veiligheid aan de privésector. Maar ook voordien nam zij reeds initiatieven in dit domein. Zo werd haar wetsvoorstel in 2010 goedgekeurd waardoor de politie geen

rol meer speelt in het afleveren van exploten van deurwaarders. Wat een verlichting van de taak van de wijkagent betekent.

Integrale veiligheid

Het discours over veiligheid is de jongste jaren sterk gewijzigd. “We spreken nu over integrale veiligheid. Dit is niet alleen het be-

strijden van criminaliteit, maar ook het wegwerken van het onveiligheidsgevoel zelf. Er is de preventie, de nazorg en het politiewerk als één veiligheidsketen. In die context past het om sommige veiligheidstaken aan de private sector uit te besteden.”

Open Vld kiest voor een driesporenbeleid:

VINCENT HOUSSIN (ONDERVOORZITTER GROEP POLITIE BIJ HET VSOA):

“Zal uitbesteden wel goedkoper zijn?”

Vincent Houssin is sinds 2010 nationaal ondervoorzitter van de groep Politie bij het VSOA, zeg maar: dé liberale overheidsvakbond. De groep Politie telt liefst meer dan 18.000 leden, de helft van het huidig personeelsbestand bij Politie, en is daarmee veruit de grootste en daarom ook gevreesde politievakbond in België. Samen met voorzitter Vincent Gilles bouwde Vincent de voorbije jaren de politievakbond uit tot een professionele organisatie en is hij zo wat het gezicht van die vakbond in Vlaanderen en in de media.

Te weinig agenten

Houssin gaf een uitgebreide schets over de hui-

dige situatie bij de Politie. Er wordt nogal met cijfers gegooid, bijvoorbeeld de aankondiging van minister Jambon om duizend politieagenten aan te werven. Helaas is volgens de vakbondsman de realiteit op het terrein heel anders. Momenteel zijn er bij de federale politie meer 2.000 voltijdse jobs te kort. De lokale politie heeft er 1.500 te weinig. Deze cijfers worden volgens Houssin door de overheid in twijfel getrokken.

Een en ander is het gevolg van het feit dat de reclutering niet op niveau wordt gehouden. In het veiligheidsplan dat door Open Vld onlangs werd gelanceerd, staat dat dit een ‘tijdbom’ onder onze veiligheid is, zo citeert Houssin uit het

plan, die echter blij is dat ook de politiek het probleem onderkent.

Door de jaren heen werden tal van pogingen ondernomen om die ondercapaciteit op te lossen. “Zo werden 100 plaatsen gereserveerd voor militairen de naar de politie wilden overstappen. Uiteindelijk kwamen “zeven” gegaagden over. Het gat werd niet opgevuld, men trachtte enkel het bloeden te stoppen.” In zijn fameuze ‘Kanaalplan’ (genoemd naar de problematische zone langs het Kanaal in Brussel) beloofde Jambon 1.000 nieuwe agenten, gespreid over drie jaar. Maar ook dat cijfer wordt door de vakbond sterk gerelativeerd, in functie van afvloeiingen.

privézaak?

het bepalen van de kerntaken van de politie; een interne reorganisatie; het uitbesteden van een aantal taken. De politiediensten zijn zowat de enige overheidsdiensten die de klok rond beschikbaar zijn. En dus met allerhande opdrachten worden belast. De politie vangt zo bijvoorbeeld vaak buiten de werkuren taken op van sociale diensten (familiegeweld). “We moeten dan ook de oefening durven maken om bepaalde taken aan de privésector uit te besteden.”

Het debat wordt al meer dan tien jaar gevoerd. “Het huidig federaal regeerakkoord is heel duidelijk: “de reglementering van de private veiligheid zal geëvalueerd worden. Op basis van die evaluatie zal gewerkt worden aan een nieuwe en vereenvoudigde wetgeving waarbij bepaalde taken die niet tot de kerntaken van de politie behoren, kunnen worden uitgevoerd door private veiligheidsdiensten.”

Kerstakkoord

Volgens huidig minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA) is het kerntaken-

debat een prioriteit. “Eerst wou hij hiermee landen tegen Pasen 2015. Dan was het de zomer van 2015 en uiteindelijk werd een eerste belangrijke stap gezet rond Kerstmis 2015, met het zogenaamde Kerstakkoord rond het kerntakendebat. Daarin werd opgenomen dat de niet echte politietaken zouden worden stopgezet en uitbesteed of overgedragen, maar dat de politie het monopolie behoudt op het gebruik van dwang en geweld.” De twintig maatregelen uit het akkoord worden nu in de commissie besproken. Tegen 2018 moeten ze op het terrein uitgevoerd worden. Voor Open Vld is van belang dat er een juiste omschrijving komt van wat de private veiligheid inhoudt. “Concrete maatregelen die kunnen worden uitbesteed, zijn bijvoorbeeld de inzet van honden, bijstand van gerechtsdeurwaarders en notarissen, signaleren van incidenten op autowegen, realtime-camera-toezicht, waardenvervoer, verkeersregeling aan de luchthavens, het beheer van flitspalen...”.

“Belangrijk is dat het “niet” over privatiseren gaat, maar om uitbesteden aan private, of

overheidsdiensten. De overheid behoudt de regierol.”

Maar Sabien Battheu heeft op dit kerstakkoord niet gewacht. In januari 2014 legde ze reeds een wetsvoorstel neer. Het wordt momenteel in commissie besproken met onder meer hoorzittingen. Concreet wil Battheu dat de lijst met taken die door private bedrijven onder toezicht van de politie, kunnen uitgevoerde worden, uitgebreid wordt. Bijvoorbeeld: toezicht en bescherming van gebouwen, bewaking van ambassades, beheer van flitspalen (vervangen van filmrollen), verkeerssignalisatie bij wegenwerken, ...

Jobs

En belangrijk: werk scheppen in de privésector, en kosten besparen in de overheid zelf.

Vraag blijft hoe groot de politieke wil is om versneld politietaken te privatiseren. CD&V liet onlangs nog weten niet echt happig te zijn. Sabien Battheu: “Het regeerakkoord is duidelijk en ook bindend voor de CD&V. We moeten de knop omdraaien. Er is geen weg terug”. – **B.C.**

Privacy?

Op zich heeft de vakbond geen probleem met het uitbesteden van politietaken aan de privésector, zoals het bekijken van beelden van bewakingscamera's of het ondersteunen van bewaking bij evenementen. Maar hier en daar rijzen toch juridische en praktische bezwaren. “Neem het bekijken van bewakingsbeelden. Een politieagent is een beëdigd ambtenaar die een proces-verbaal opstelt dat geldig is voor een rechtbank. Wat in dit geval met een privé-bewakingsagent? En wat met de privacy en het beroepsgeheim? Kan zo'n geheim aan een private bewaker opgelegd worden?” Het regelen van het verkeer aan de luchthavens door privé-agenten is voor de vakbond geen probleem. Zoals ook het beheer van de flitspalen. Bewaking van gebouwen. “Hoe rapper hoe liever!”

Houssin heeft wel vragen bij het uitbesteden van administratieve en hrm-taken. “Nu gebeuren deze door burgers bij de Politie. Wat gaat er met die burgers gebeuren als die taken worden uitbesteed aan de privé?” Hetzelfde voor de verkeerseducatie (30 personeelsleden) die onder de bijl zou moeten. Vraag is of dit bijdraagt tot de verdeling van de kerntaken.”

Ook het probleem van de politie die te pas en te onpas in gevangenis moet inspringen omdat de cipiers staken, kreeg tot op heden geen oplossing, meldt Houssin. “We vragen dit al jaren.”

Het aspect van geweld op veiligheidsambtenaren mag volgens Houssin niet onderschat worden. “Recent werden militairen met zware wapens in Molenbeek door jongerenbenades aangevallen. Hoe reageren zij in situaties

van geweld? Zij ze daarvoor voldoende beschermd? En wat in zo'n gevallen met privé-bewakers? Zou dit geen gevaarlijke situaties kunnen scheppen?”

Winst maken

Uiteindelijke vraag is hoe dit alles zal gefinancierd worden. Veiligheid heeft altijd een prijs en mag niet louter door economische uitgangspunten gestuurd worden. Zal het uitbesteden ook echt goedkoper zijn? “De lonen van privé-bewakers zijn lager dan deze van de politie, maar het verschil is ook niet zo groot, en de firma's hebben één doel: winst maken. En wie gaat dit dan betalen?”

Houssin besluit: “We zijn niet overtuigd dat het goedkoper zal zijn.” – **B.C.**

DE TERUGKEER VAN DE DANELAW

Vrije boeren, dat waren de bewoners van oostelijk Groot-Brittannië, van Londen tot York, toen in 886 een vredesverdrag werd gesloten tussen de West-Saksische koning Alfred de Grote en de Deense Vikingen, die acht jaar eerder de slag bij Edington verloren hadden. In hun gebied gold de 'Danelaw', een rechtstelsel dat een hoge dunk had van gelijkheid tussen man en vrouw, en terugviel op "weergeld" of "bloedgeld" als vergelding voor doodslag of moord. De hoogte ervan werd bepaald door de maatschappelijke rang waartoe iemand behoorde. Maar de essentie bleef de "vrije man", wars van een abstract hoger gezag zoals het Romeinse recht bepaalde. Gewoonterecht ging voor.

door Lukas De Vos

Het lijkt erop dat in het huidige Denemarken dat gewoonterecht opnieuw op het punt staat de bestaande wetgeving te verdringen. Aanleiding is de crisis veroorzaakt door de vluchtelingentooistroom. De aanpak daarvan is hoofdzakelijk ingegeven door de verrechtssing die het land, net als alle andere Skandinavische landen (IJsland uitgezonderd), al twee decennia ondergaat. De Europese Unie was zeer verbijsterd toen de Folketing, het Deens Parlement, met grote meerderheid eind januari de wet goedkeurde om vluchtelingen (20.000 waren er in 2015) mee te laten betalen voor hun opvang en onderhoud. "Vluchtelingen worden" uitgeschud was de teneur, "adding insult to injury". Louis Michel (MR) liet er in het Europees Parlement geen twijfel over bestaan. "Een schande!", riep hij uit, vooral omdat de Poolse voorzitter geen echt debat wou toestaan. Had Michel gelijk? Ja en nee. Ja, omdat de reactie van de Deense regering onder druk van de uiterst rechtse Folkeparti was ingegeven, een partij met 37 zetels op 179, die al sinds het begin van de eeuw een gedoogbeleid van minderheidsregeringen voert, zolang haar programma ten minste deels wordt gerealiseerd. Nee, omdat de redenering van de Deense regering (het "Blauwe" blok van centrum-rechts) teruggrijpt naar haar grondslagen: de boerenpartij en het gelijkheidsbeginsel. Wie werkloos wordt in Denemarken moet immers ook mee instaan voor zijn levensonderhoud. In Zwitserland houdt

de overheid al jaren geld in van vluchtelingen om hun huisvesting te betalen.

Scherpgesteld

Maar meteen is ook het politiek probleem scherpgesteld. Niet de grootste partij, de sociaaldemocraten van uittredend premier Helle Thorning-Schmidt, kon ondanks winst (47 zetels) een nieuwe centrumlinkse regering vormen (het "Rode" blok bleef steken op 85 zetels, tegen 90 voor de conservatieven), wel de verliezer van de stembusgang, Venstre van Lars Løkke Rasmussen. Venstre is een liberale partij, die in het Europees Parlement is aangesloten bij de ALDE van Guy Verhofstadt en Hans Van Baalen. Ze eindigde helaas als derde partij (34 zetels). Rasmussen is met andere woorden met handen en voeten gebonden aan de inschikkelijkheid van de Volkspartij. Dat bleek meteen toen een minister voor migratie werd ingesteld, en er strengere toelatingsvoorwaarden kwamen. Die worden nu mee ondersteund door de sociaaldemocraten. Denemarken was er snel bij om de opendeurpolitiek van Duitsland en Angela Merkel ("wir schaffen das") een halt toe te roepen, en om de verzaadiging van de Zweedse inwijking (ruim 200.000 vluchtelingen, per hoofd in de EU de groothartigste opvangpolitiek) af te remmen. Er kwamen grenscontroles aan de Øresundbrug naar Malmö.

Extra buitenwippers

Natuurlijk spelen ernstige binnenlandse uitdagingen mee. De Denen zijn niet langer geïnd met de lankmoedigheid die in het verle-

Lars Løkke Rasmussen van de liberale partij Venstre: met handen en voeten gebonden aan de inschikkelijkheid van de Volkspartij.

den werd betoond. Een paar ontwikkelingen hebben een hypothec geleegd op de instroom van vluchtelingen, asielzoekers, en werkwokenden. De eerste is de heisa die in Duitsland was ontstaan na oudejaarsavond over al dan niet vermeende aanrandingen en seksuele opdringerigheid door Noord-Afrikanen en vluchtelingen uit Syrië en Afghanistan. Op slag weigerden nachtclubs nog vluchtelingen toe te laten, tenzij ze Engels, Duits of Deens spraken. Ze namen, zoals de Buddy Holly discotheek in Sønderborg, extra buitenwippers in dienst om overlast te vermijden. Kwaad bloed zet vooral de uitspraak van de politie dat een meisje, dat aan verkrachting op straat ontsnapte door pepperspray te gebruiken tegen een opgefokte vluchteling, een boete zal krijgen wegens verboden wapendracht. De dader zelf is niet gevonden.

Veel belangrijker was de controverse die ontstond over schoolmaaltijden. De Volkspartij schermde met het behoud van de eigen cultuur, en vond dat kinderen ongemoeid varkensvlees mogen blijven eten in de lagere scholen en de peuterscholen. Denemarken is een van de grootste uitvoerders van varkensvlees ter wereld. Het is ook een traditioneel basisrecht van de Denen. In 2014 nog werd een in korst gebakken varkenslapje met pe-

Inger Støjberg, minister van Binnenlandse Zaken in Denemarken: wie de wetten overtreedt en met minderjarigen seksuele contacten heeft, wordt het land uitgezet, of mag niet meer binnen.

terseliesaus gekozen tot hét nationale gerecht van het land. Dat afvoeren voor een minderheid onwillige islamieten schoot de Denen in het verkeerde keelgat, vooral toen enkele imams inderhaast de Denen van racisme en discriminatie beschuldigden. Ze verwarden even de rol van gast en gastheer, zo blijkt. In het industriestadje Randers namen ze dat op hun krachten. “Wie geen varken lust, moet het maar bij groenten houden”, luidde het, en de scholen weigerden nog, zoals in het Franse Chalon-sur-Saône, een andere maaltijd te voorzien voor joden en islamieten.

Kindbruidjes

Ernstiger werd het toen de Deense overheid komaf wou maken met de kindbruidjes. Eind 2015 waren er 27 meisjes tussen 14 en 18 jaar, die volgens islamitisch recht met een echtgenoot of een partner samenwoonden. Dat er ook al 8 bevallen waren, ging te ver. “Pedofilie”, klonk het. Denemarken gaat voortaan in de opvangcentra minderjarigen en hun “echtgenoten” scheiden. Minister van Binnenlandse Zaken Inger Støjberg staat pal: wie de wetten overtreedt en met minderjarigen seksuele contacten heeft wordt het land uitgezet, of mag niet meer binnen. De nu al zwangere of bevallen kindvrouwjes wordt wel asiel aangeboden. Ook daar gooide een vooraanstaande imam olie op het vuur. Hij eist een versoepeling van de Deense wet omdat er “culturele verschillen” zijn. Andermaal een verhaspeling van gast en gastheer.

De meest verontrustende ontwikkeling voor de Denen is de radicalisering bij een deel van de moslims. Terwijl Kopenhagen zich opmaakt om een derde megamoskee te laten bouwen (een zonder minaretten, om zich aan te passen aan de Noordse bouwcultuur, zeggen de initiatiefnemers) blijven radicale imams haat en afwijzing van de rechtsstaat zaaien. Toen er verkiezingen kwamen op 18 juni 2018 riep de organisatie Hizb ut-Tahrir, die een kalifaat wil, op om weg te blijven, want “democratie is niet in overeenstemming met onze godsdienstige regels”. Ze blijft zich wel beroepen op het recht op vrije meningsuiting, dat ze zelf wil verbieden, net als de bedenkelijke Grimskøjmoskee in Aarhus. Imams zoals Oussama El-Saadi riepen daar in september en op 6 januari op om IS voluit te steunen. Deense bekeerlingen die moordende aanslagen pleegden in Irak moeten als helden en martelaars beschouwd worden. En democratie is des duivels.

Radicalisering

Dat de overheid nu vaststelt dat het aantal geradicaliseerde jongeren met tweederde gestegen is (Kopenhagen telt honderd onhandelbaren; 110 fanatici zijn naar Syrië afgereisd, één vijfde vanuit Aarhus) en dat een succes vindt (“de mensen vertrouwen duidelijk onze zachte aanpak om te deradicaliseren – VINK – en melden daarom sneller het vertrek van IS-aanhangers”), vergroot het wantrouwen bij de Denen. Vandalisme tegen moslimkerkhoven en asielcentra neemt toe. Onlangs nog zijn 50 graven in Brødby stukgeslagen. Toch zijn er ook hoopgevend tekenen. Moslim-

feministen hebben op een geheime plaats in Kopenhagen de Mariammoskee, enkel voor vrouwen geopend. Ze eisen gelijkberechtiging, met name op het gebied van rechtsgeldigheid en echtscheiding. Stom genoeg heeft het Dansk Islamisk Center het initiatief verketterd, want “moeten we dan ook moskeeën voor mannen openen?” (alsof zij geminoriëerd worden, nvd.r.) en “de theologie verwerpt dat” (op welke gronden?, nvd.r.).

En politiek is niet iedereen het eens met de verglijding van Venstre naar uiterst rechts. Zo heeft MEP Jens Rohde, oud-journalist en oud-volksvertegenwoordiger, Venstre de rug toegekeerd. Hij is overgestapt naar de “Radikale Venstre”, een linksliberaal alternatief, vergelijkbaar met D’66 in Nederland. Paradoxaal genoeg zijn beide partijen lid van de ALDE. Is die spreidstand houdbaar? Rohde: “We zijn liberalen, en staan voor een breed gamma van vrije meningsuiting. Ik ga niet vragen om Venstre uit te bannen. We hebben ze wel uitgenodigd, Rasmussen en Støjberg op kop, om toelichting en verantwoording te geven van de verregaande anti-migrantenmaatregelen die ze genomen hebben. Hun standpunt staat haaks op de gemeenschappelijke waarden van de Unie”. En komen ze? “Geen antwoord tot nu toe”. Verhofstadt zal nog werk hebben. Of de Danelaw ten gronde moeten instuderen.

HET ONBEMINDE BRUSSEL VERDIENT BETER

De tunnels, de veiligheid, de voetgangerszones, het Gewestelijk Express Net (GEN), het voetbalstadion,... allemaal Brusselse probleemdossiers die hopen kritiek, commentaar en vooral "bemoeienissen" uitlokken. Ook vanuit Vlaanderen en Wallonië waar men regelmatig Brussel negeert en nu plots zich zelfs weer als voogdij-overheid wil gedragen.

*Freddy Neyts,
Ondervoorzitter LVB*

Feit is dat er naast de 1 miljoen inwoners, die in het Brussels Gewest leven en werken, dagelijks ook honderdduizenden landgenoten uit Vlaanderen en Wallonië komen, per trein, per bus, per wagen, om er te werken, te winkelen, naar musea, cinema's en culturele instellingen te gaan, onderwijs te volgen. En dan zijn er nog de vele buitenlandse bezoekers en toeristen. Al deze mensen moeten hier comfortabel en veilig kunnen leven, zich verplaatsen, ademen.

Samenwerken

De uitdagingen van Brussel aanpakken en oplossen vergt niet alleen visie, maar ook overleg en samenwerking op federaal vlak, met de aangrenzende gewesten en tussen de 19 gemeenten onderling.

Plots duiken nu experts en specialisten op die voor alles en nogwat oplossingen hebben. Elke "gazet" heeft wel een paar specialisten om op te voeren. Maar eerst en vooral moeten de Brusselse beleidsverantwoordelijken zelf voor ver-

andering zorgen. Te veel bevoegdheden blijven afzonderlijk in handen van de 19 verschillende gemeenten die veelal niet overeen komen. Het Brussels Gewest is ook al jaren bestuurd door dezelfde eigenzinnige visieloze partij: de PS is al 20 jaar aan de macht.

En het wordt tijd dat ministers en parlementsleden zich niet langer laten leiden door opiniepeilingen, maar met durf en visie lange termijn projecten ontwikkelen en uitvoeren. Het GEN bijvoorbeeld loopt nu al 15 jaar vertraging op door de schuld en de onbeslistheid van de verschillende en achtereenvolgende beleidsverantwoordelijken. Al jarenlang hamert Open Vld op de noodzaak het metronetwerk uit te breiden. Nu blijken enkele andere partijen toch ook in te zien dat een uitbreiding nodig is...

Tol heffen

Mobiliteit moet aangepakt worden op een andere manier dan met enkele ad hoc-ingrepen, o.m. een viaduct afbreken en rijstroken schrappen zonder eerst voor alternatieven te zorgen. Zwaar verkeer moet verboden worden. Leveringen moeten gebeuren met kleinere

bestelwagens en de MIVB en De Lijn moeten ook meer lijnen en kleinere bussen inleggen. Minder verkeer kan door onder meer het heffen van een tol voor wie het gewest binnenrijdt. Massa-evenementen en grote manifestaties (o.m. betogingen met tractoren, vrachtwagens, taxis, ...) die het verkeer zwaar belemmeren en het gewone leven van bewoners, bezoekers en handelaars hinderen en schade berokkenen, moeten radicaal worden ingeperkt, gereglementeerd of zelfs verboden. Het parkeerverkeer (wagens op zoek naar een parkeerplaats) zorgt voor het grootste deel van de overlast; dus moet men ook meer parkeerplaatsen of parkings durven te voorzien in de plaats van ze af te schaffen.

Leefbaar Brussel

Brussel moet "leefbaar" worden gehouden en gemaakt voor iedereen; voor gezinnen met kinderen, voor senioren die niet meer kunnen fietsen of grote trajecten te voet afleggen, en ook voor zij die een wagen nodig hebben voor hun werk of om een groot volume huishoudelijke boodschappen op te halen.

Wat we nodig hebben zijn creatieve, vernieuwende, grote, gedurfde stedenbouwkundige projecten op gewestelijk vlak. Nodig grote kunstenaars, architecten en wetenschappers uit om voorstellen uit te werken. Breng ze samen om ideeën te spuien. Zet ze aan het werk. Maar snel aub.!